

АКАДЕМИЧЕН ОРКЕСТЪР „ОРФЕУС“ НА НБУ

Артистичен директор Марио ХОСЕН

ORPHEUS ACADEMY ORCHESTRA - NBU

Artistic Director Mario HOSSEN

Състав:

1. Цигулки: Росица Чопева - концерт-майстор

Preslav Ganev, Jaklin Preys, Pavel Penev, Hayganush Naradikian, Maria Ramalchanova, Natalia Todorova, Zvezdelina Yordanova

2. Цигулки: Красимир Щерев - концерт-майстор

Грациела Панайотова, Десислава Карамфилова, Ивайло Данаилов, Веселин Димитров, Биляна Югова, Лора Ганева, Александрина Миленова

Виола: Петя Иванова - водач

Петя Кавалова, Мария Вълчанова, Ралица Чернева

Виолончело:

Марина Хинова, Стамен Николов, Лиляна Кехайова, Виктор Трайков

Контрабас:

Мargarита Kалчева

Members:

1. Violin: Rosiza Chojeva- Principal Violin

Preslav Ganev, Jaklin Preys, Pavel Penev, Hayganush Naradikian, Maria Ramalchanova, Natalia Todorova, Zvezdelina Yordanova

2. Violin: Krasimir Shterev- Principal Violin

Graziela Panayotova, Desislava Karamfilova, Ivaylo Danailov, Veselin Dimitrov, Biljana Jugova, Lora Ganeva, Alexandrina Milenova

Viola: Petia Ivanova- Principal Viola

Petia Kavalova, Maria Valchanova, Raliza Cherneva

Violoncello:

Marina Hinova, Stamen Nikolov, Lilyana Kehayova, Viktor Traikov

Kontrabass:

Margarita Kalcheva



20 ГОДИНИ НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ
20 YEARS NEW BULGARIAN UNIVERSITY



ORPHEUS ACADEMY ORCHESTRA - NBV
АКАДЕМИЧЕН ОРКЕСТЪР ОРФЕУС на НБУ

Й. С. БАХ | J. S. BACH | П. ЧАЙКОВСКИ | P. TCHAIKOVSKY | Г. АРНАУДОВ | G. ARNAUODOV
В. А. МОЦАРТ | W. A. MOZART | Ф. МЕНДЕЛСОН | F. MENDELSSOHN

1–3 В. А. МОЦАРТ W. A. MOZART (1756–1791)

Концерт за пиано и оркестър в ре минор KV 466
Concerto for piano and orchestra in D minor KV 466

Allegro
Romanze
Rondo. Allegro assai

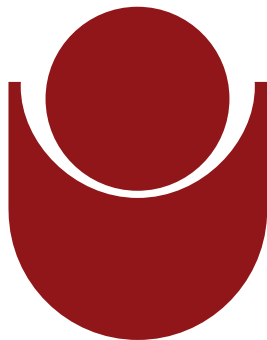
Найден Тодоров диригент
Nayden Todorov conductor
Милена Моллова пиано
Milena Mollova piano

4–6 Ф. МЕНДЕЛСОН F. MENDELSSOHN (1809–1847)

Концерт за цигулка, пиано и струнен оркестър в ре минор
Concerto for violin, piano and strings in D minor

Allegro
Adagio
Allegro molto

Йоел Матиас Йени диригент
Joel Mathias Jenny conductor
Марио Хосен цигулка
Mario Hossen violin
Адриан Йотикер пиано
Adrian Oetiker piano



Записите са реализирани 2011 в студио 1 на Българското Национално Радио и в Концертната зала на Националното музикално училище "Л. Пипков" - София.

Recorded 2011 at Bulgarian National Radio and in the Concert Hall of the National Music School "L. Pipkov" - Sofia.

Звукозапис, монтаж и мастеринг: Александер Грюн

Recording, editing and mastering: Alexander Grün

Графичен дизайн: Ксения ВЪРГОВА

Graphic Design: Xenia VARGOVA - www.xen.vargov.com

Дискът е продуциран от Нов български университет с финансовата подкрепа на Централния фонд за стратегическо развитие.

Produced by New Bulgarian University with the financial support of the Strategic Development Fund.

© 2011, NBU & MMO Music Group, Made in Austria by HoloPhon Musikproduktion, Vienna

Co-Producer: Irwing KRATKA, MMO Music Group Inc. USA | Cooperation with Conservatoire Superior de Paris-CRR and Musikhochschule Basel

композитор и диригент. Изнася руската и реализира записи в Колумбия, Италия, Испания, Косово, Румъния, Украйна, САЩ, на престижните фестивали в Кумо (Финландия), Портогураро (Италия), Йокохама (Япония), на “Фестивала де Шаблезие” в Бургундия и на фестивала “Месец на Молиер” във Версай (Франция). Доминик дьо Виленкур е професор в Парижката регионална консерватория и носител на Националния орден за заслуги. От 1994 като Артистичен директор на d’Euror & Art той организира сериите Музикални кризи с Лорд Йехуди Менухин, Барбара Хендрикс, Жозе ван Дам, Тереза Берганца, Мерлин Хорн, Гидон Кремер, Жерар Пуле, Юрий Башмет. Доминик дьо Виленкур свири на виолончело Галиано от 1754.

Милена Моллова е пианист и педагог с изключително активна изпълнителска и преподавателска дейност, един от малцината щастливи пианисти, имали шанса да учат при такива светла като клавириката педагожка Павла Жекова, проф. Димитър Ненов и при световноизвестния руски пианист Емил Гилелс. Завършва висшето си образование на 19 години при проф. Панка Пелишек. Оттам нататък пътят ѝ на концертния подиум е низ от награди, гастроли и превземане на върхове, свързани с оригинални творчески цели. Носител е на наградите на: Първи международен клавирен конкурс “Чайковски”, Москва (1958); Международен конкурс “Маргарита Лонг – Жак Тибо”, Париж (1959); Награда “Кювалле”, Брюксел (1960); Международен конкурс “ARD”, Мюнхен (1961); Международен конкурс “Бетовен”, Виена (1969). Професор Милена Моллова е почетен професор на Нов български университет. Гостувала е на концертните подиуми в Европа, Япония и Америка. Репертоарът, който поддържа е внушителен. Той включва различни стилове и епохи и се разпростира в широкия диапазон от солистичното и камерното музициране в различни формации, до партньорство с всички български симфонични оркестри под палката на най-големите български диригенти и световни знаменитости като Кондрашин, Акияма, Баумгартнер, Ципин и много други.

Марио Хосен е солист с международна репутация, концертира с множество оркестри, между които са Английският камерен оркестър, Брукнер Оркестър Линц, Кралската Филхармония, Симфоничен оркестър Чайковски Москва, Симфоничният

оркестър на радио София, Софийската Филхармония и др. Той е основател на Академичен оркестър Орфеус и артистичен директор на международната музикална академия Орфеус (организирана от НБУ в сътрудничество с международни университети и академии). Той е почетен професор в Нов български университет - София и Асоцииран професор във Висшето училище по музика “Кралица София” – Мадрид. Хосен свири на цигулка G. B. Guadagnini от 1749 година, която му е предоставена от Австрийската национална банка.

Адриан Йотикер завършва образованието си в Цюрихската консерватория и в Джулиард Скул в Ню Йорк. През 1995 печели 1. Награда на престижния международен клавирен конкурс на ARD в Мюнхен. Той е професор по пиано във Висшете музикални училища – Базел и Мюнхен. Неговата артистична дейност в Европа, Америка и Австралия е в сътрудничество с такива оркестри и състави като Тонхале оркестър-Цюрих, Баварският Радио-симфоничен оркестър, Ирландският национален симфоничен оркестър и др. Изнасял е концерти и солови рецитали в Берлинската филхармония, Гевандхауз Лайпциг, Фестшилхауз Салцбург, Театро Ла Фениче и др. Изнася редица рецитали съвместно с Хомеро Францеш, Едуард Брунер, Марио Хосен, квартет Амати, както и със Солистите на Берлинската филхармония.

Росица Чопева завърши магистърска програма “Музикално майсторство в НБУ при проф. Марио Хосен и се дипломира с концертна дейност като солист на АО “Орфеус”. В момента специализира в Кралската академия “Рейна София” в Мадрид, Испания. Лауреат на редица национални и международни конкурси.

Жаклин Прейс е редовна студентка от 2008 година в бакалавърска програма “Музика” в НБУ при проф. Марио Хосен и участва активно в проектите на Академичен оркестър “Орфеус”. Специализира в парижката консерватория CRR в класа на С. Гестнер. Лауреат на редица престижни конкурси.

1–3 Й. С. БАХ J. S. BACH (1685–1750)

Концерт за три цигулки в до мажор BWV 1064

Concerto for three violins in C major BWV 1064

Adagio

Allegro

Allegro

Найден Тодоров диригент

Nayden Todorov conductor

Цигулки: Марио Хосен, Жаклин Прейс, Росица Чопева

Violins: Mario Hossen, Jacqueline Preys, Rositza Chopeva

4–7 Г. АРНАУДОВ G. ARNAUODOV (1957)

Бароков концерт за цигулка и оркестър по Алехо Карпентьер

Concierto Barroco for violin and orchestra after Alejo Carpentier

Allegro

Andante con motto

Cadenza

Allegro Moderato

Найден Тодоров диригент

Nayden Todorov conductor

Марио Хосен цигулка

Mario Hossen violin

8 П. И. ЧАЙКОВСКИ P. I. TCHAIKOVSKY (1840–1893)

Вариации на тема рококо за виолончело и оркестър, оп. 33

Variations on a Roco Theme for cello and orchestra, op. 33

Найден Тодоров диригент

Nayden Todorov conductor

Доминик дьо Вилиенкур виолончело

Dominique de Williencourt cello



премиерата Леополд Моцарт, пише в писмо до дъщеря си Ханерл (Мария Анна), за прекрасния нов клавирен концерт по който „...кописта още работеше когато ние отидохме там, и твоя брат, даже нямаше времето да извърши цялото рондо, защото трябваше да инспектира процеса на преписването.“ Младият Бетховен е бил един от известните изпълнители на концерта, както и автор на едни от първите му каденци, последвани от по-късно написаните от Йоханес Брамс, Клара Шуман, Джино Талаянтра.

Concierto Barocco на Георги Арнаудов е музикална мистерия, интерпретация на прочутата едноименна новела на Алехо Карпентер. Творба, отвещаща ни в началото на XVIII в., по време на Коледните празненства и карнавала във Венеция, на въображаемата сюрреалистична среща между Вивалди, Хендел и Доменико Скарлати с анонимен мексикански благородник, неговия слуга Филомено, и призраците на Вагнер и Стравински. Това особено звуково пространство от е игра на преплитане на орнаменти, детайли, жестове, образи и гласове, витеации някъде между водите на Теночтитлан, сребристите блясъци на Таско и безкрайните простори на Венецианските канали, зали, галерии, гробища и малки улички, заселени с неизчерпаемата пъстрота на цветовете, аромати, сенки и ритми, силуети и глъчка, образувачи сложна, непрекъснато изменяща се звукова тъкан, игри на инструментални пасажи, вариации и квази цитати по анонимни манускрипти от испански манастири стари късно готически или ренесансови майстори, така както Арнаудов ги чул и превел, в смисъла на един безкраен звукъв палимпсест. След премиерното изпълнение на творбата в Ещорил, Португалия през 2007, настоящия първи запис съдържа специално написани каденци за Маестро Хосен.

Вариации на тема рококо за виолончело и оркестър, оп. 33, на Пьотър Илич Чайковски е творба написана в богато украсения, цветист и игрив стил на късния бароков, елегантен рококо стил, инспирирана от творчеството на Моцарт. Макар и написана не върху автентичен материал от епохата, „рококо“ темата на Чайковски синтезира широката напевност на руския дух и елегантния маниер на късния стил на 18 век. От известните три оригинални редакции на творбата, първите две

са за виолончело и пиано – първата, съдържаща оригиналната версия на Чайковски, а втората с редакционните изменения на известния виолончелист Вилхелм Фитценхейн става основа и на третата редакция – оркестрирана за виолончело и малък оркестър. Фитценхейн представя и първото изпълнение на творбата на 18 ноември 1877 г. под диригентството на Николай Рубинщайн на Третото симфонично събрание на Московското отделение на Руското музикално общество.

Концерта за цигулка, пиано и струнен оркестър в ре минор, на Феликс Менделсон-Бартолди е написан през 1823 г. от едва четиринадесет годишния композитор, една година след концерта за цигулка и струнен оркестър в ре минор и три години преди увертюрата ком Сън в лятна нощ. Именно в този период младия Менделсон е представен от своя учител Карл Фридрих Целтер на Йохан Волфганг фон Гьоте, който споделя с него своите впечатления: „Музикалните феномени вероятно не са вече такава рядкост; но това което прови този млад мъж в своите импровизации и свирене от пръв поглед граничи със свръхестественото и аз не бих повярвал че това е възможно на такава ранна възраст. Но това което Вашият приятел вече е постигнал, в сравнение с Моцарт от същото време се отнася така, както култивираната реч на възрастен човек спрямо бърборенето на едно дете“. Първото изпълнение на концерта е представено през месец май 1823 г.

Найден Тодоров е български композитор и диригент. Той е гост-диригент на Софийска филхармония, а от 2005 е директор на Оперно-филхармоничното дружество в Русе. От 1993 е студент на проф. Урош Лайович във Виенския музикален университет, където завършва като бакалавър през 1996, а през 2001 получава и магистърска степен от Нов български университет. Тодоров работи с различни оркестри в България и в чужбина. Участва в десетки национални и международни фестивали. Получава награди от наши и международни конкурси: от Словашкия музикален фонд, Ротари клуб-Виена, фондация Боргезе, наградата „София“, „Кристална лира“, „Златно петолине“ за принос към развитието на българската музика, от фондация Джордж Уохтер.

Доминик дьо Вилиенкур е световноизвестен виолончелист,

Нов български университет е учреден на 18 септември 1991 г. с решение на Великото народно събрание. На 5 юли 2001 г. Университетът пръв в България въвежда кредитната система, обучението по образователните степени специалист, бакалавър и магистър, дистанционното и продължаващото обучение. Личности със световна известност са почетни доктори и почетни професори на НБУ, сред които - Ричард Рорти, Вера Мутафчиева, Юлия Кръстева, Жан-Пиер Вернан, Милчо Левиев, Робърт Йънг, Райна Кабаиванска, Райнер Бишов, лорд Ралф Дарендорф, Тери Игълтън и др. Нов български университет има мисия да е автономна и либерална академична институция, която допринася за напредъка на университетското образование чрез достъпно интердисциплинарно и специализирано обучение и научни изследвания по международни стандарти. Като поставя в служба на обществото своя академичен потенциал, Университетът формира предприемчив, социално отговорни личности, подготвени за живот в условията на съвременния демократичен свят. Образователната философия на НБУ е основана на либералната идея за образование, свързващо придобиването на знания и професионалното специализиране с общото духовно развитие.

Департамент "Музика" съществува от основаването на университета. Творческите изяви и изследвания на департамента са в областта на музикално-сценичните жанрове - класическа музика, популярна музика, опера, балет, фолклор, както и в сферата на художествената практика и интегрирането на музиката и новите компютърни технологии. В програмите на департамент "Музика" преподават значими творци, сред които: проф. Милена Моллова - почетен професор на НБУ, почетен професор на НБУ Людмил Ангелов, почетен професор на НБУ Стефан Драгостинов, доц. Етиен Леви, Марио Хосен - почетен професор на НБУ, проф. д-р. Симо Лазаров, Венко Поромански и др.

Академичен Оркестър Орфеус към Нов Български Университет е създаден през 2006 г. от Марио Хосен. Оркестъра е съставен от брилянтни млади музиканти със стремеж към постигане на високи артистични идеали. В основата на Академичен Оркестър Орфеус е струнен ансамбъл

от 20 музиканти. Целта е чрез интересни музикални програми да се популяризира и вдъхнови музикалният живот на България и интензивното му музикално присъствие в Европа. Благодарение на тясното сътрудничество на Академичен Оркестър Орфеус с Международната Музикална Академия „Орфеус“, гост-диригенти и солисти са били световно известни имена като: Хансюрк Шеленбергер, Филип Бернолд, Мишел Бероф, Жерар Пуле, Антон Никулеску, Жерар Коде, Волфганг Клос, Димитри Вилленкур, Такаши Шимидзу, Донг-Сук Канг, Джи Парк и Ерих Хьобарт. Постоянен Гост-диригент е швейцарския диригент Йоел Матиас Йени.

Konzert C-dur BWV 1064 на Йохан Себастиан Бах е обработка, написана за 3 клавира (Харпсихорда) със съпровод на 2 цигулки, виола и басо континуо. Така както е указано на страница 593, а и както е известно от редица документи концерта е включен в Пълното Лайпцигско издание на Баховото общество от и може да бъде видян в Том 31, 3 – Камерна музика, издаден през 1885 г. под редакцията на един от най-известните познавачи на класическата музика Граф Паул Валдерзее, при изричното указание на Шмидер че „... тази обработка, чиято автентичност е под въпрос, и вероятно не принадлежи на Бах вероятно произхожда от Концерта за 3 цигулки.“ По-рано написаният оригинал, чито манускрипт е загубен вероятно е стонал основа на новата версия пригодена от Бах в периода 1730-1733, малко след поемането на ръководството на Лайпцигския Collegium musicum през 1729 г. Известната под № BWV 1064 R реконструкция на оригинала на Концерт за 3 цигулки е направена през XX век, а включената в настоящия диск версия е основана на нея и на издадената през 1885 г. направена след резика изследвания от Марио Хосен.

Концерт № 20 KV 466 в ре минор на Волфганг Амадеус Моцарт е написан в края на 1784 и началото на 1785 г.. Неговото първо представяне е на 11 февруари 1785 г., във Виена, в залата на Казиното Мелгрубе на Ноймаркт, една от историческите виенски сгради, преобразувана през 1781 година в концертна зала. Концертът е представен в рамките на Петъчните концерти организирани от Филип Якоб Мартин, импресарио който организира редица от концертите на младия Моцарт в Мелгрубе и в Двореца Аугартен. Няколко дена след

Нов български университет е учреден на 18 септември 1991 г. с решение на Великото народно събрание. На 5 юли 2001 г. Университетът пръв в България въвежда кредитната система, обучението по образователните степени специалист, бакалавър и магистър, дистанционното и продължаващото обучение. Личности със световна известност са почетни доктори и почетни професори на НБУ, сред които - Ричард Рорти, Вера Мутафчиева, Юлия Кръстева, Жан-Пиер Вернан, Милчо Левиев, Робърт Йънг, Райна Кабаиванска, Райнер Бишов, лорд Ралф Дарендорф, Тери Игълтън и др. Нов български университет има мисия да е автономна и либерална академична институция, която допринася за напредъка на университетското образование чрез достъпно интердисциплинарно и специализирано обучение и научни изследвания по международни стандарти. Като поставя в служба на обществото своя академичен потенциал, Университетът формира предприемчив, социално отговорни личности, подготвени за живот в условията на съвременния демократичен свят. Образователната философия на НБУ е основана на либералната идея за образование, свързващо придобиването на знания и професионалното специализиране с общото духовно развитие.

Департамент "Музика" съществува от основаването на университета. Творческите изяви и изследвания на департамента са в областта на музикално-сценичните жанрове - класическа музика, популярна музика, опера, балет, фолклор, както и в сферата на художествената практика и интегрирането на музиката и новите компютърни технологии. В програмите на департамент "Музика" преподават значими творци, сред които: проф. Милена Моллова - почетен професор на НБУ, почетен професор на НБУ Людмил Ангелов, почетен професор на НБУ Стефан Драгостинов, доц. Етиен Леви, Марио Хосен - почетен професор на НБУ, проф. д-р. Симо Лазаров, Венко Поромански и др.

Академичен Оркестър Орфеус, към Нов Български Университет е създаден през 2006 г. от Марио Хосен. Оркестърът е съставен от брилянтни млади музиканти със стремеж към постигане на високи артистични идеали. В основата на Академичен Оркестър Орфеус е струнен ансамбъл

от 20 музиканти. Целта е чрез интересни музикални програми да се популяризира и вдъхнови музикалният живот на България и интензивно му музикално присъствие в Европа. Благодарение на тясното сътрудничество на Академичен Оркестър Орфеус с Международната Музикална Академия „Орфеус“, гост-диригенти и солисти са били световно известни имена като: Хансборг Шеленберг, Филип Бернолд, Мигшел Бороф, Жерар Пуле, Антон Никулеску, Жерар Козе, Волфганг Клос, Димитри Вилиенкур, Такаши Шимидзу, Донг-Сук Канг, Джи Парк и Ерих Хьобарт. Постоянен Гост- диригент е швейцарския диригент Йоел Матиас Йени.

Konzert C-dur BWV 1064 на Йохан Себастиан Бах е обработка, написана за 3 клавира (Харпсихорда) със съпровод на 2 цигулки, виола и басо континуо. Така както е указано на страница 593, а и както е известно от редица документи концерта е включен в Пълното Лайпцигско издание на Баховото общество от и може да бъде видян в Том 31, 3 – Камерна музика, издаден през 1885 г. под редакцията на един от най-известните познавачи на класическата музика Граф Паул Валдързее, при изричното указание на Шмидер че „... тази обработка, чиято автентичност е под въпрос, и вероятно не принадлежи на Бах вероятно произхожда от Концерта за 3 цигулки.“ По-рано написаните оригинал, чито манускрипт е загубен вероятно е стонал основа на новата версия пригодена от Бах в периода 1730-1733, малко след поемането на ръководството на Лайпцигския Collegium musicum през 1729 г. Известната под № BWV 1064 R реконструкция на оригинала на Концерт за 3 цигулки е направена през XX век, а включената в настоящия диск версия е основана на нея и на издадената през 1885 г. направена след резича изследвания от Марио Хосен.

Концерт № 20 KV 466 в ре минор на Волфганг Амадеус Моцарт е написан в края на 1784 и началото на 1785 г.. Неговото първо представяне е на 11 февруари 1785 г., във Виена, в залата на Казиното Мелгрубе на Ноймаркт, една от историческите виенски сгради, преобразувана през 1781 година в концертна зала. Концертът е представен в рамките на Петъчните концерти организирани от Филип Якоб Мартин, имперсарио който организира редица от концертите на младия Моцарт в Мелгрубе и в Двореца Аугартен. Няколко дена след

премиерата Леополд Моцарт, пише в писмо до дъщеря си Нанерл (Мария Анна), за прекрасния нов клавирен концерт по който „...кописта още работеше когато ние отидохме там, и твоя брат, даже нямаше времето да изсвири цялото рондо, защото трябваше да инспектира процеса на преписването.“ Младият Бетховен е бил един от известните изпълнители на концерта, както и автор на едни от първите му каденци, последвани от по-късно написаните от Йоханес Брамс, Клара Шуман, Джино Таляпиетра.

Concierto Varocco на Георги Арнаудов е музикална мистериа, интерпретацията на прочутата едноименна новела на Алеко Карпентиев. Творба, отвещаща ни в началото на XVIII в., по време на Коледните празненства и карнавала във Венеция, на въображаемата сюрреалистична среща между Вивалди, Хендел и Доменико Скарлати с анонимен мексикански благородник, неговия слуга Филомено, и призраците на Вагнер и Стравински. Това особено звуково пространство от е игра на преплитане на орнаменти, детайли, жестове, образи и гласове, витаещи някъде между водите на Теночтитлан, сребристите блясъци на Таско и безкрайните простори на Венецианските канали, зали, галерии, гробища и малки улчички, заселени с неизчерпаемата пъстрота на цветове, аромати, сенки и ритми, силуети и глъчка, образувачи сложна, непрекъснато изменяща се звукова тъкан, игри на инструментални пасажии, вариации и квази цитати по анонимни манускрипти от испански манастири стари късно готически или ренесансови майстори, така както Арнаудов ги чул и превел, в смисъла на един безкраен звуков палимпсест. След премиерното изпълнение на творбата в Ещорил, Португалия през 2007, настоящия първи запис съдържа специално написани каденци за Маестро Хосен.

Вариации на тема рококо за виолончело и оркестър, оп. 33, на Пьотр Илич Чайковски е творба написана в богато украсения, цветист и игрив стил на късния бароко, елегантен рококо стил, инспирирана от творчеството на Моцарт. Макар и написана не върху автентичен материал от епохата, „рококо“ темата на Чайковски синтезира широката напевност на руския дух и елегантния маниер на късния стил на 18 век. От известните три оригинални редакции на творбата, първите две

са за виолончело и пиано – първата, съдържаща оригиналната версия на Чайковски, а втората с редакционните изменения на известния виолончелист Вилхелм Фитценхаген става основа и на третата редакция – оркестрирана за виолончело и малък оркестър. Фитценхаген представя и първото изпълнение на творбата на 18 ноември 1877 г. под диригентството на Николай Рубинщайн на Третото симфонично събрание на Московското отделение на Руското музикално общество.

Концерта за цигулка, пиано и струнен оркестър в ре минор, на Феликс Менделсон-Бартолди е написан през 1823 г. от едва четиринадесет годишния композитор, една година след концерта за цигулка и струнен оркестър в ре минор и три години преди увертурата ком Сьн в лятна нощ. Именно в този период младия Менделсон е представен от своя учител Карл Фридрих Целер на Йохан Волфганг фон Гьоте, който споделя с него своите впечатления: „Музикалните феномени вероятно не са вече такава рядкост; но това което прови този млад мъж в своите импровизации и свирене от пръв поглед граничи със свръхестественото и аз не бих повярвал че това е възможно на такава ранна възраст. Но това което Вашият приятел вече е постигнал, в сравнение с Моцарт от същото време се отнася така, както култивираната реч на възрастен човек спрямо заброренето на едно дете“. Първото изпълнение на концерта е представено през месец май 1823 г.

Найден Тодоров е български композитор и диригент. Той е гост-диригент на Софийска филхармония, а от 2005 е директор на Оперно-филхармоничното дружество в Русе. От 1993 е студент на проф. Урош Лайович във Виенския музикален университет, където завършва като бакалавър през 1996, а през 2001 получава и магистърска степен от Нов български университет. Тодоров работи с различни оркестри в България и в чужбина. Участва в десетки национални и международни фестивали. Получава награди от наши и международни конкурси: от Словашкия музикален фонд, Ротари клуб-Виена, фондация Боргезе, наградата „София“, „Кристална лира“, „Златно петолине“ за принос към развитието на българската музика, от фондация Джордж Уохтер.

Доминик дьо Вилиенкур е световноизвестен виолончелист,

композитор и диригент. Изснас концерти и реализира записи в Колумбия, Италия, Испания, Косово, Румъния, Украйна, САЩ, на престижните фестивали в Кумо (Финландия), Портогураро (Италия), Йокохама (Япония), на “Фестивала де Шаблезие” в Бургундия и на фестивала “Месец на Молиер” във Версай (Франция). Доминик дьо Вилленкур е професор в Парижката регионална консерватория и носител на Националния орден за заслуги. От 1994 като Артистичен директор на d’Eugor & Art той организира сериите Музикални круизи с Лорда Йехуди Менухин, Барбара Хендрикс, Жозе ван Дам, Тереза Берганца, Мерлин Хорн, Гидон Кремер, Жерар Пуле, Юрий Башмет. Доминик дьо Вилленкур свири на виолончело Галиано от 1754.

Миlena Моллова е пианист и педагог с изключително активна изпълнителска и преподавателска дейност, един от малцината щастливи пианисти, имали шанса да учат при такива светилна като клавиристка педагожка Павла Жекова, проф. Димитър Ненов и при световноизвестния руски пианист Емил Гилелс. Завършва висшето си образование на 19 години при проф. Панка Пелишек. Оттам нататък пътят ѝ на концертния подиум е низ от награди, гастроли и превземане на върхове, свързани с оригинални творчески цели. Носител е на наградите на: Първи международен клавирен конкурс “Чайковски”, Москва (1958); Международен конкурс “Маргарита Лонг – Жак Тибо”, Париж (1959); Награда “Кювалие”, Брюксел (1960); Международен конкурс “ARD”, Мюнхен (1961); Международен конкурс “Бетовен”, Виена (1969). Професор Миlena Моллова е почетен професор на Нов български университет. Гостувала е на концертните подиуми в Европа, Япония и Америка. Репертоарът, който поддържа е внушителен. Той включва различни стилове и епохи и се разпростира в широката диапазон от солистичното и камерното музициране в различни формации, до партньорство с всички български симфонични оркестри под палката на най-големите български диригенти и световни знаменитости като Кондрашин, Акияма, Баумгартнер, Ципин и много други.

Марио Хосен е солист с международна репутация, концертира с множество оркестри, между които са Английският камерен оркестър, Брукнер Оркестър Линц, Кралската Филхармония, Симфоничен оркестър Чайковски Москва, Симфоничният

оркестър на радио София, Софийската Филхармония и др. Той е основател на Академичен оркестър Орфеус и артистичен директор на международната музикална академия Орфеус (организирана от НБУ в сътрудничество с международни университети и академии). Той е почетен професор в Нов български университет - София и Асоцииран професор във Висшето училище по музика “Кралска София” – Мадрид. Хосен свири на цигулка G. V. Guadagnini от 1749 година, която му е предоставена от Австрийската национална банка.

Адриан Йотикер завършва образованието си в Цюрихската консерватория и в Джулиард Скул в Ню Йорк. През 1995 печели 1. Награда на престижния международен клавирен конкурс на ARD в Мюнхен. Той е професор по пиано във Висшете музикални училища – Базел и Мюнхен. Неговата артистична дейност в Европа, Америка и Австралия е в сътрудничество с такива оркестри и състави като Тонхале оркестър-Цюрих, Баварският Радио-симфоничен оркестър, Ирландския национален симфоничен оркестър и др. Изснал е концерти и солови рецитали в Берлинската филхармония, Гевандхауз Лайпциг, Фештшилхауз Салцбург, Театро Ла Фениче и др. Изснал редица рецитали съвместно с Хомеро Францеш, Едуард Брунер, Марио Хосен, квартет Амати, както и със Салистите на Берлинската филхармония.

Росица Чопева завърши магистърска програма “Музикално майсторство в НБУ при проф. Марио Хосен и се дипломира с концертна дейност като солист на АО “Орфеус”. В момента специализира в Кралската академия “Рейна София” в Мадрид, Испания. Лауреат на редица национални и международни конкурси.

Жаклин Преис е редовна студентка от 2008 година в бакалавърска програма “Музика” в НБУ при проф. Марио Хосен и участва активно в проектите на Академичен оркестър „Орфеус”. Специализира в парижката консерватория CRR в класа на С. Гестнер. Лауреат на редица престижни конкурси.